

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

לעילוי נשמת אסתר רבקה בת מרים ע"ה

פְּרִשְׁת נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ - לַצֵּאת מֵהַשְּׂגָרָה

"וַיֵּשְׁבֶת עַד ה' אֶלְקִיךָ" (דברים ל, ב)

אדרבה חשש כבד מקנן בקרבו, מפני החיים שמעבר לכתלים העבים של בית הסוהר.

אף זה המתאחר לשוב בתשובה, מדוע אינו ממחר לעשות את התשובה שיכולה להציל את נפשו? רק משום שכך טוב לו יותר. משום שהתרגל בחיים כמות שהם. משום שהוא בטוח, כי כך נוח לו יותר. אדרבה חושש הוא לחיות כיהודי דתי שומר תורה ומצוות מפני חיים "כבולים" כביכול, אינו מסוגל לחיים "מוזרים" כאלו.

לכן בא שר בית הסוהר, וכמנהגו מכה על קדקדו, עד כי נוכח האסיר להבין, כי טוב יותר מחוץ לבית הסוהר, כי רק בבית הסוהר מגיע השר ומכה על קדקדו. מחוץ לכתלים אלו לא יכו על קדקדו.

כמו כן, אומרים ל"מתאחר": אולי, בכל זאת, תשים לב לאמת הפשוטה, כי לאחר התשובה טוב יותר, נוח יותר. ואם אינך מגיע למסקנת אמת זאת, הרי יצא עליך הקצף... אנא הבן ושוב מהר בתשובה, מהר והימלט, והמחותרת חתורה לפניך.

בשמי, בשם העורך וצוות הגבאים הננו מאחלים:

ברכת שנה טובה כתיבה וחתימה טובה לכל קוראי העלון בתוך שאר עמו ישראל אמן.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

כותב רבינו יונה בספרו 'שערי תשובה' (שער ראשון פ"ב): ודע כי בחוטא, כאשר יתאחר לשוב מחטאתו, יכבד עליו מאד עונשו בכל יום, כי הוא יודע, כי יצא הקצף עליו, ויש לו מנוס לנוס שמה, והמנוס הוא התשובה, והוא עומד במרדו והנו ברעתו, ובידו לצאת מתוך ההפכה, ולא יגור מפני האף והחמה, על כן, רעתו רבה, ואמרו רז"ל על הענין הזה: משל לכת של לסטים, שחבשם המלך בבית האסורים, וחתרו מחתרת פרצו ויעבורו ונשאר אחד מהם. בא שר בית הסוהר, וראה מחתרת חתורה והאישי ההוא עודנו עצור, ויך אותו במטהו. אמר לו: קשה יום, הלוא המחותרת חתורה לפניך, ואיך לא מהרת המלט על נפשך. עכ"ל.

והשאלה, מדוע מכים את אותו אסיר על קודקודו וכי מפני שהוא איש שומר חוק ויודע, שהבריחה מן הכלא אסורה? מה פשע פשע על כך ששמר את החוק?

מבארים בעלי המוסר כך, מהי הסיבה, שאותו אסיר נשאר בכל זאת בבית הסוהר ולא ברח? ברור הוא, כי לא שמירת החוק היא שהדריכתה, שכן בזה שהגיע לבית הסוהר, כנראה, שאין אסיר זה שומר חוק דווקא, אף לא פחד מפני התפיסה, אף לא חשש מעצם הבריחה, שכן מחתרת נוחה היא, ואיש מבין הנמלטים לא נתפס. ומדוע, בכל זאת, לא נמלט על נפשו? משום שלדעתו, הנוח לו ביותר, הוא בין כותלי בית הסוהר הזה. כך התרגל וכך קבע את חייו.

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
ניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש. כדורי
חגי חיים וב"ב
שגית בת רוני
יראת שמים
ארז בן שושנה
רוני אברהם וב"מ
ארז מזרחי וב"ב
חי הפקות ואירועים
שלמה ודנה דוד וב"ב
כולל ברסלב אילת
חיים בן בכרוי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתייה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתאל בן ג'ינה
אילן בן ג'יליט
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ינה
אורן בן נעמי

זרע מוקדש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
אליהו זרי בן ימנה
שמאל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזיר בן פרחה-
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל -
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
אליהו בן גוהר פנינה
נחת מכל יוצאי חלציהם
נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן דנה
כל עם ישראל
בריאות ואריכות ימים
בריאות ואריכות ימים
דליה אפרת בת נעמה
בריאות ואריכות ימים
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
בריאות ואריכות ימים
עינת בת רחל ברכה
נעמי בת רחל
שרה שילת בת אורלי
רפאל משה בן רחל
ומירה בת מונגאבר-
עיקב בן אסתר

20/09/2014		כ"ה אלול תשע"ד	
פרשת ניצבים-וילך			
הפטרה: "שוש אשיש"- ישעיה ס"א			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
19:59	19:18	18:04	
19:56	19:17	18:19	ת"א
19:57	19:17	18:11	ח"פ
19:57	19:17	18:21	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – ראש השנה

האם נשים חייבות בשמיעת קול שופר בראש השנה? ומה הדין לגבי שינה בראש-השנה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

נשים פטורות ממצות שופר, משום שהיא מצוות עשה, שהזמן גרמא, וכל מצוות עשה שהזמן גרמא- נשים פטורות. ומכל מקום נהגו הנשים להחמיר על עצמן ולבוא לבית הכנסת לשמוע תקיעת שופר. ואשה, שאין באפשרותה לבוא לבית הכנסת, מותר לטלטל עבודה שופר כדי לתקוע לה בבית, אפילו אם הבעל תוקע בעצמו, יצא כבר ידי חובת מצוות שופר. אך לא יברך, כשתוקע לצורך אשה, ואף היא עצמה לא תברך. ונשים מעדות אשכנז הנוהגות לברך על השופר - יש להן על מה שתסמוכנה.

נהגו שלא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום שספרי חיים וספרי מתים נפתחים. ואמרו בתלמוד ירושלמי- **שישן בראש השנה גורם לכך שמזלו ישן**. אך אינו צריך להשתדל לקום כבר בעלות השחר, ולאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהא מרוכז בתפילה. **ואם הוא עייף במשך היום ומרגיש הכרח לישון, מותר לישון אחר חצות היום**. [ובדרך מליצה אמרו 'מוטב שיהא מזל ישן ממזל עייף']. והיושב בטל ועוסק בשיחה בטלה וכיוצא בזה, כיושן דמיון. אי לכך, אדם המבזבז את זמנו בבטלה והעיקר שאינו הולך לישון- אלו דברים בטלים. ויש עניין לסיים פעמיים את ספר תהלים העולים כמניין- "כפר", שכן מספר הפרקים הינו ק"ב וסיום פעמיים ספר התהלים עולה 300 כמניין כפר.

הצלה מפלאה

להלן סיפור מופלא ביותר המעובד מ"יגל יעקב", ויש בו כדי ללמדנו עד כמה יש בכח רבותינו לשנות ולקרוע את גזר דינו: בערב ראש השנה הזכיר אחד המקושרים של האדמו"ר הרב יעקב ישכר בער רוזנבוים זצוק"ל (האדמו"ר מנדבורנא) את בנו, שהיה חולה אנוש ל"ע, והצדיק ברכו לרפואה שלמה. ביום ראשון של ראש השנה הלך רבינו לטבול לפני התקיעות. כשעבר ליד גיסו של החולה, שאל: "מה נשמע בענייניו של גיסך?". ענה שאינו יודע דבר. תמה הלה, שכן בשעה כה נשגבת זוכר ממנו רבינו ומתעניין אודותיו.

ביום השני עבר רבינו לידו, ולמרבה הפלא על אף שראה - לא שאל לשלום גיסו. נחרד האברך ודאג עד מאוד, שכן מדוע רבינו לא שאל אודותיו. מיד במוצאי החג התקשר בלב הולם וכבד, "מי יודע מה יבושר", חשש. להפתעתו קולות נרגשים נשמעו מהעבר השני, אולם, מיודענו לא הבין דבר. חלפו דקות ארוכות, ולאחר שנרגעו סיפרו לו מעשה נורא. שהגיס ל"ע כבר איבד את ההכרה. הרופאים פנו למשפחה והסבירו על חומרת מצבו והכינו את בני המשפחה לגרוע מכל. לפתע החל הגיס זועק כמתוך חלום: "**הרבי מנדבורנה אינו מרשה!**". אביו, ששהה סמוך למיטתו, תמה לדבריו וניסה להרגיע את בנו. החולה אומנם נרגע, אולם מפעם לפעם היה מלמל: "**הרבי מנדבורנה אינו מרשה!**".

כעבור שעה למרבה הפלא פקח את עיניו, ואביו שאלו: "מה צעקת אודות הרבי מנדבורנה?". סיפר בנו, שראה את עצמו בבית דין של מעלה, והחלו לדון בדינו: **האם להשאירו במרומים או להוריד חזרה את נשמתו לגופו**. החליטו בסיכומו של דבר, שאם עלה- שוב לא ירד.

ואז ראה את הרבי מנדבורנה מגיע לבית-הדין של מעלה ואומר: "הלא אברך צעיר הוא, ואב לילדים רכים, ועליו לחנכם ולהשיאם. יש לאפשר לו להמשיך ולחיות!". ומיד יצא, באומרו שעליו למהר ולטבול לפני תקיעת שופר. לאחר שהרבי הלך, המשיך בית הדין לדון בעניינו, ועדיין רבו הצדדים להשאירו בעולם, שכולו טוב ולא להחזירו, ואז צעק: "**הלא הרבי מנדבורנה אינו מרשה!**", וחזר על כך שוב ושוב, עד שהחליטו לשמוע בקול הרבי ולהחזירו לחיים...

ובלבד שלא לבייש

המשגיח ר' וולבה שלמה, עמד פעם ונשא שיחה מוסרית ב'בית המוסר' בירושלים. אחד התלמידים איחר לשיעור, וכשניכנס, הדף בטעות בחוזקה את הדלת שפגעה בחוזקה בראשו של... המשגיח, ר' שלמה. הנוכחים נבהלו לראות, כיצד המשגיח חושק את שיניו מחמת המכה החזקה, שקיבל בראשו, אך ראו כיצד מתאמץ הוא להסתובב על צידו, כדי שלא יראה, מי הוא האדם שהיכה אותו בשוגג, על מנת שהנכנס לא יחוש רגשות אשמה, כשיראה שהרב ראה אותו.

סיפר אחד מהתלמידים, כי המעשה האצילי הזה, השפיע עליו שבעתיים מהשיחה המוסרית עצמה, והוא למד מכך מוסר השכל כיצד להימנע מלגרום צער לזולת.

מנויים

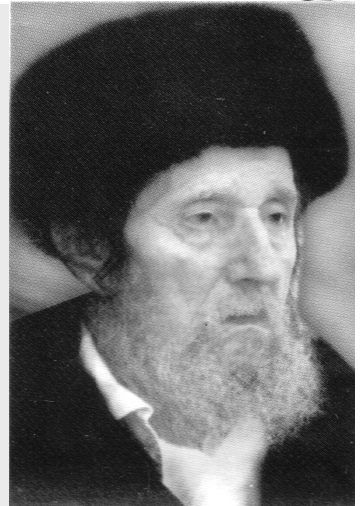
לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח"ב השם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל" 052-6329144

המקובל הנסתר הרב יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל: נולד ב-ו' תשרי שנת ה'תרפ"ב (1921) בעיירת סאטמר שבטרנסילווניה. מצעירותו נודע כמתמיד גדול. **גאון בנגלה ובנסתר.** בקיאותו וידענותו המופלאה הייתה בכל מכמני התורה. **בעל רוח הקודש.** במלחמת העולם השנייה איבד את כל משפחתו, והוא עצמו שהה במחנות עבודה. לאחר המלחמה עלה בגפו לישראל, הוגלה על ידי הבריטים לקפריסין, ולאחר קום המדינה שב ועלה לישראל והתיישב בתל אביב. שם התקרב לר' יהודה צבי ברנדויין, שהתגורר בעיר, והוא צרפו לחבורת המקובלים, עימה נמנו לאחים וינשטוק, ר' משה יאיר ויוסף. אולם בניגוד להם, הרב לא התפרסם כלל ונותר באלמוניותו. לפני מלחמת העולם השנייה היה מאורס, אולם, לאחר שפלתו נספתה בשואה לא נישא עוד. **במשך כ-40 שנים התגורר בגפו בחדר בודד שם למד בהתמדה גדולה ועבד את השי"ת ביראה ובהצנע לכת,** ולמחיתו עבד כסולל כבישים מטעם עיריית תל אביב.

הרב שמר על קשרים הדוקים עם גדולי הרבנים והאדמו"רים, ובראשם האדמו"ר אהרון רוקח מבלז, האדמו"ר יקותיאל יהודה הלברשטם מצאנז, והיה מקורב לאדמו"רי רוז'ין. אולם למרות קשריו עם הרבנים והאדמו"רים הצליח ליבוביץ לשמור על אלמוניות מוחלטת, ומלבד מספר מועט של רבנים שעמדו על גדלותו בתורת הנגלה והנסתר **נחשב בעיני מכריו ושכניו כאדם פשוט.** ענוותן עצום. גדולי המקובלים ביניהם ר' משה יאיר ור' יוסף וינשטוק נהגו להפנות אליו שאלות ועם כל זאת הסתיר עצמו ועשה עצמו כאחד שאינו יודע ספר.

בתחילת שנות ה-90 עבר להתגורר בבני ברק, אצל נכדו של המקובל ר' חיים משה מנדל. בתקופת מגוריו זו התפרסם כצדיק נסתר. גדולי הרבנים, ובהם ר' שמואל וואזנר ור' מרדכי גרוס, נהגו לבקרו ולשוחח עמו בענייני הלכה וקבלה. למרות שסירב לקבל קהל וקימץ בחלוקת ברכות, **נודע כבעל מופת.** עד היום רבים המתפללים על ציונו ונושעים. נפטר ב-כ"ז אלול ה'תש"ע (2010). חי כ-89 שנים. ציונו בבני ברק.

אביו: ר' יחיאל צבי הי"ד. **מרבותיו:** ר' מרדכי עזריאל וינברג (אב"ד מרגרטון), ר' יהודה גרינוולד (אב"ד סקלהיד) ור' יואל טייטלבוים מסאטמר. **חברותא:** ר' דוד מאיר וייס. **מספריו:** יתורת יהודה זאב יאיר לוי יזיו יהודה

על העובדה, כי הרב היה בעל רוח-הקודש, יעידו הסיפורים המופלאים הבאים: מעשה באחד מבאי ביתו, ששהה במחיצתו של רבנו בשעות בין הערביים המאוחרות לאחר השקיעה. והנה פונה אליו הצדיק ואומר לו: **"אל תתפלל מנחה, כי אם תשלים בתפילת ערבית פעמיים"**. והיה הדבר לפלא, שכן אותו אחד לא גילה, כי לא הספיק באותו יום להתפלל מנחה וכי מתכוון הוא לעמוד ולהתפלל מנחה, מאחר ששכח להתפלל.

עד כמה עלינו להיזהר, שלא לפגוע באף אדם ועל ענוותנותו המופלאה של הצדיק, ניתן ללמוד מהסיפורים הבאים: שנים ארוכות נהג רבנו לצאת ולבוא בבתי ידידיו, אצלם סעד בשבתות ובביתם בילה ימים ארוכים. לא הכל עמדו על טיבו ומהותו שהסתיר את מעלותיו ומדרגותיו הנעלות. **היו אף הזדמנויות, שרבנו היה מציג עצמו כחסר בינה ונוהג בצורות מוזרות, שהביאו להרמת גבות של תמיהה.** ולפיכך, לא הכול ראו בעין יפה את ביקוריו.

אירע מקרה, והצדיק בא להתארח אצל אחד ממכריו, ובעמדו על מפתן הכניסה שמע את רעייתו של בעל הבית מתבטאת בסגנון: **"שוב בא אלינו הביתה המשוגע הזה?!"**. לאחר ביקורו אמר הרב לאחד ממקורביו, ששמע על הסיפור: **"לך תבדוק מה מצב היד של אותה אשה"**. בדיקה שכמובן לא העלתה דבר. **אולם, לאחר מספר ימים נפלה האשה ושברה את ידה, או אז הוברר למפרע, כי רבנו ראה, כי נגזרו עליה ייסורים, בגין שפערה פיה לדבר בחוצפה.**

לא פעם היו שכנים שאינם מהוגנים, שראו בעין רעה את העובדה, כי נגזר עליהם להתגורר בסמוך לביתו של יהודי שומר תורה ומצוות בלב תל-אביב. סיפר מקורבו הרב הרשטיק הי"ו כי אחד משכניו אף הגדיל להתנכל לרבנו, ובאחד הימים העיז פניו, **ובעומדו במרפסת ביתו רוקן דלי מים על ראשו של הצדיק, שחלף ברחוב.**

רבינו שגאון בענווה היה וגאון אדיר בשפלות רוח, לא בא עמו במלחמה, אך לנוכח התנהגות כה מבישה, הפטיר כמשיח לעצמו: **"אינני יודע, אם יכולה להיות למרפסת כזו זכות קיום"**. לא יצא שבוע מיום המעשה, והמרפסת, שקבועה הייתה למקומה זה עשרות בשנים, התמוטטה וקרסה תחתיה בקול רעש גדול. **זכות קיומה נשלל ממנה.**

ויפר מקורבו הרב מאיר וועג שליט"א: שהייתי פעם בביתו, ולפתע אמר לי הרב: **"במגרה פלונית בביתך יש לך כתבים, רצוני לראות אותם"**. נדהמתי מרוח-הקודש הבוקעת מפי הרב, שאף יודע היכן הכתבים נמצאים. בבואי לביתי החלתי לקרוא תהילים, לפתע צדה עיני בפסוק, שבו רומז שמו של הרב, הפסוק היה: **"גיבור בארץ יהיה זרעו (תהילים קי"ב) ועלה במחשבתו, כי ראשי תיבות של כל מילה יוצא: יהודה זאב בן גולדה,** מיד החלטתי לחזור לביתו ולספר לו על כך, והנה טרם נקשתי על דלת הבית, שמעתי את קולו: **"תיכנס מאיר"**, ובעוד גבו אליו ראיתי שני כוסות קפה בשולחן, למרות שאיש לא היה בבית, וכיבדני ישר לשותות... ומיד אמר לי: **"תפתח את הסידור"**, והפלא הגדול, שפתחתי בדף בו הופיע בדיוק אותו פסוק הנ"ל, ואמר לי בזה הלשון: **"זה הפסוק שחשבת בביתך נכון הוא"**.

אחת מהנהגותיו המופלאות של רבינו, הייתה עריכת סעודת ראש-חודש, שבה השתתפו כמה צדיקים נסתרים חסידים ואנשי מעשה. לא אחת היה הצדיק גוער בפלוני, והכל מסיבות טמירות ונעלמות, ומשפעם העיז מאן דהו ושאלו: **"מדוע צעק על צדיק פלוני, הרי אישיות רמת דרג הוא, וחסידים רבים לו?"**, הפטיר רבנו כלאחר יד: **"ראיתי כי הייתה עליו גזירה קשה, ולא יכולתי לבטלה רק בדרך זו"**. מתשובה זו למדנו, עד כמה אין אנו יכולים לרדת לסוף דעתו של הצדיק, ועל כן אל לנו לתהות על מעשיהם, שהרי בדרכם יש להשפיע ולשנות עניינים הנמצאים ברומו של עולם ואין אנו נמצאים במעמדם כדי לזכות ולראות כל זאת.

חֲזָרָה מִפְּלָאָה

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך הספר "ברכי נפשי" על אחד האישים המכובדים בארצנו שסיפר לרה"ג ר' יצחק זילברשטיין שליט"א, רבה של שכונת "רמת אלחנן" בבני-ברק, דבר מופלא, שהתרחש בארצות הברית, ואפשר ללמוד מכך שהקב"ה אינו שוכח מאף יהודי, יהיה מי שיהיה, וגם אם מדובר באדם שהתרחק מאוד משמירת מצוות, עדיין לא סר חינו מאלוקיו, והוא משגר לו שליחים שונים, שיחזירו אותו בתשובה שלמה.

היה זה באמצע הקיץ של שנת ה'תשע"א- נסעתי לאמריקה, לצורך עיסוקי, ועיקר חנייתי היתה בעיר מיאמי השוכנת כידוע לחוף הים. בעיר זו, מספר האיש, מתגורר בן-דוד שלי, שלא ראיתיו מזה שנים רבות, ובהיותי שם התעורר אצלי החשק לפגשו. למרות שידעתי, שהקרוב שלי התרחק ל"ע מהקב"ה, רציתי להיפגש עימו ולהתוודע למצבו פנים-אל-פנים.

התקשרתי אליו ושאלתי האם הוא מעונין שאבוא לביתו, והוא ניאות לכך בחפץ לב. והנה, מיד בהיכנסי למעונו המפואר, הבחנתי במזוזה מהודרת הניצבת בפתח, דבר שלא היה אצלו לפני שנים רבות. כשנכנסתי לחדר הסלון, נתקלו עיניי בפמוטות-שבת, בסידורים ובחומשים, בספרי קודש ובעוד 'פריטים יהודיים' עליהם תהיתי לראותם אצלו...

גם ממראה-פניו של בן-הדוד אפשר היה לראות, על אתר, שחל אצלו שינוי מהותי בהנהגת-החיים. הניצוץ היהודי ניבט ממנו בגלוי. הוא הבין לפליאתי, וכדי לחסוך ממני את השאלה, החל לספר מה עבר עליו. כידוע לך, אמר הבן-הדוד, מעודי לא נכנסתי לבית הכנסת כלשהו, ולמרות שממש מול ביתי יש בית-כנסת וקהילה מפוארת של יהודים אורתודוקסים, רגלתי לא דרכו שם מעולם. עד ל...ראש השנה האחרון.

ביום ראש השנה ישבתי בביתי, וצפיתי באפס-מעשה במרחבי הים הגדול הנראים מול הווילה שלי. לפתע, והיה זה בשעות אחר הצהריים, ראיתי קבוצה גדולה של אנשים יוצא מבית הכנסת, והולכים לכיוון הים... לא ידעתי, מה פשר היציאה הזו, וכמובן שעד הרגע ההוא לא ידעתי כלל שיש דבר כזה שקוראים לו 'תשליך'. המראה המפליא של נחיל-היהודים הדתיים הצועד לעבר הים, משך אותי משום-מה, ובהחלטה של רגע אמרתי לעצמי, שגם אם אינני נכנס לבית הכנסת, אבל מותר לי ללכת אחרי האנשים הללו, לכיוון הים...

והלכתי. והנה אני נמצא בתוך היהודים האוחזים בידיהם סידורים ומתפללים. מאן-דהוא ניגש אליי ומוסר לי סידור ומצביע על הקטעים הנאמרים. גם אני, שכל כך הרבה התרחקתי מאלוקי, הבנתי שמדובר במנהג שבו משליכים היהודים את חטאיהם לים, ומבקשים סליחה מהקב"ה.

הדבר הזה ריגש אותי, והתחלתי גם אני להתוודות על חטאי... ואז אני מרגיש לפתע דפיקה חזקה על גבי. הסתובבתי, ולנגד עיניי עומד יהודי מכובד, הדור-פנים, השואל אותי בהאר-ת-פנים מיוחדת במינה, 'תגידי לי יהודי, תקיעת שופר כבר שמעת היום?'

כשהשבתי לו בשלילה, הוציא מכיס בגדו, שופר קטן, ותקע בו כמה תקיעות. מיותר יהיה לציין, שלאחר ההתרגשות הראשונה שאחזה בי מעצם המעמד של ה'תשליך', התקיעות הללו חדרו כבר אל תוך ליבי. התוקע הוא לא היה מוכר לי מהאזור, שבו התגוררתי. כשסיים לתקוע פנה אליי ואמר, 'קוראים לי משה כץ', והלך לדרכו.

חזרתי לביתי, וכולי נפעם, ושיתפתי את אשתי בחוויות שהיו לי ב'תשליך', ובמיוחד בעת שהיהודי ההוא בא ותקע בפניי את התקיעות. 'איך קראו לבעל-התוקע? - התעניינה אשתו. 'הוא אמר שקוראים לו משה כץ', השיב הבעל. כששמעה זאת האשה, צנחה על הארץ והתעלפה. כשהתעוררה מעלפונה, ביקשה מבעלה, שיאמר לה כיצד היה נראה היהודי ההוא שתקע בשופר, וכשהבעל תיאר את צורתו וקלסתר-פניו, התעלפה האשה שוב.

'הרי זה היה אבא שלי שנרצח בשואה', צרחה באוזני בעלה בקול לא-לה. 'זה אבא שלי שלא הכרת מעודך!'. בני הזוג הללו נישאו לאחר השואה, והבעל לא הכיר מעולם את חמיו, וכיוון שהאשה שינתה את שם משפחתה, לא זכר, ששמה הקודם היה 'כץ'. 'זה היה אבא שלי, שהיה הבעל-התוקע בבית הכנסת שלנו, וכנראה שהוא התגלה אלינו ותקע לך בשופר, כדי לרמוז לנו על חובתנו להתקרב אל האלוקים, שכל כך התרחקנו ממנו', אמרה האשה.

ואכן, מאותו רגע השתנו החיים שלנו מן הקצה אל הקצה, סיפר לי בן-הדוד, "וזו הסיבה, שאתה רואה כאן את כל השינויים שחלו בביתי. אני התחלתי כמובן לפקוד את בית הכנסת, והפכתי לאחד ממתפללי הקבועים".

הקב"ה שלח לי שליח מיוחד כדי שאחזור בתשובה שלימה, סיים את סיפרו. כשהביא את הסיפור המופלא הגר"י זילברשטיין שליט"א בפני גיסו מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, אמר 'יש דברים כאלה בחז"ל', וייתכן בהחלט שהיה זה גילוי מיוחד מן השמים לבני הזוג כדי שיפשטו במעשיהם. ברם, הוסיף בפני גיסו ואמר שצריך לציין שהסיעתא דשמיא מלעילא באה רק לאחר שהיהודי החליט להתקרב, ונקט מצידו במעשה מסוים על מנת לחזור בו ממעשיו הרעים. בכך שהחליט ללכת אחרי היהודים לכיוון הים, זכה והושפע עליו שפע רב מן שמיא.

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מוסדי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p> 	<p>הרב שבתי בן אסתר איסון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחה ז"ל לטיף בן פרחה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל</p>
--	--	---	--	---